

Debatmøde i Brabrand sognegård d. 16. februar 2020

Samlet hørings svar fra Brabrand Aarslev Pastorat i debatten om liturgi i folkekirken.

Indledning

Menigheden i Brabrand Aarslev Pastorat blev indbudt til at debattere gudstjenesten, sakramenter og autorisation efter gudstjenesten søndag d. 16. februar 2020. Der deltog ca. 40 i debatten.

På baggrund af et oplæg ved sognepræst Simon Koefoed om liturgi og de tre kommissoriets arbejde med gudstjeneste, autorisation og sakramenter, blev de fremmødte sat i gang med at debattere ud fra samtalekortene "Kort om gudstjenesten" (fra Menighedsrådenes blad)

Der var to runder med spørgsmål. Efter hver runde var der en fælles opsamling, hvor de væsentligste pointer fra hvert bord blev skrevet ned.

Følgende er et sammenskriv af de væsentligste pointer fra bordene, inddelt efter de tre fokusområder: Gudstjeneste, Sakramenter og autorisation.

Gudstjeneste

Om gudstjenesten og indledning:

Det er vigtigt at alle føler sig velkommen i kirken. Det kan man f.eks. fremme, ved at være bevidst om at hilse på nye i kirken, byde på kaffe inden gudstjenesten, eller at præsten ved indledning til gudstjenesten byder velkommen og har en introduktion til gudstjenesten, inden den går i gang. Man kan ikke nødvendigvis få folk til at føle sig hjemme i kirken, men man kan gøre meget for at få dem til at føle sig velkommen.

Når man deltager i en gudstjeneste er nærværet essentielt. Man er deltager og ikke tilskuer, og det er vigtigt, at man har et fælles ansvar for at bære gudstjenesten.

Det er fint lave forskellige gudstjenester, der henvender sig til forskellige folk og aldersgrupper. Højmesse skal dog kunne genkendes hele landet rundt, og man må også gerne kunne mærke, at der er forskel på helligdage og hverdage.

Der er ikke nødvendigvis behov for fornyelse af gudstjenesten. Men gudstjenesten skal altid være aktuel (også i forkyndelsen).

Om ordet:

Der skal ikke ske ændringer i ordlyden af bønner, læsninger og prædiken. I særlige tilfælde må der dog gerne ske ændringer i læsninger og bønner, når der f.eks. er sket terrorhandlinger, naturkatastrofer el.lign. som fylder hos den enkelte og i samfundet.

Bibelen må gerne oversættes på ny, og de nye oversættelser må gerne bruges i gudstjenesten. Det giver bedre forståelse af teksten, at den er genskrevet på nudansk.

En god prædiken er en prædiken, der ”rusker op” i folk, som ikke taler dommedag, som udlægger Guds Ord kærligt, som har aktualitet og samtidighed, som giver inspiration til at leve som et kristent menneske.

Om musikken:

Det er godt, når salmevalget er afstemt efter søndagens læsninger og tema. Der må gerne synges mange nyere salmer og også gerne rytmske.

Om kirkerummet:

Kirkerummet skal indbyde til fred, eftertænksomhed, ro og tid til fordybelse. Kunsten i kirken skal bruges til fordybelse.

Kirkerummet er et radikalt anderledes sted i samfundet, og det må gerne kunne mærkes. Kirkerummets ”anderledeshed” er med til at fastholde højtidelighed og koncentration.

Kirkerummet må gerne indrettes fleksibelt, f.eks. med løse stole som kan stilles efter behov og kirkelig handling/arrangement i kirken. De centrale elementer skal fastholdes: døbefond, prædikestol, knæfald.

Om gudstjenestens afslutning:

Præsten må gerne tydeliggøre og fortælle om, hvad der samles ind til den pågældende søndag.

Sakramenter

Om dåb:

I trosbekendelsen siger vi ”ja” til et godt liv med Gud. Når vi bliver døbt bliver man 1) en del af menigheden og 2) Guds barn. Dåbsritualet fortæller om slægtskab og om forholdet mellem Gud og mennesker. I faddertiltalen kan præsten nævne, at dåben er en dåb ind i en større sammenhæng og en samlet kristen kirke.

Dåbsritualet skal ikke ændres, og må gerne være genkendeligt i alle danske kirker. Det er et tusindårigt gammelt ritual, som fungerer godt.

Det er vigtigt at fastholde barnedåben, og at vi bliver døbt som børn. Derefter kan man selv vælge, om man vil ”bruge sin dåb til noget”.

Om nadver:

Nadverritualets ordlyd skal ikke ændres og det er vigtigt, at nadverritualet er genkendeligt i alle danske kirker.

Det er vigtigt at mysteriet i nadveren (både i ordlyd og betydning) fastholdes. Det er OK at ikke alt er fuldt forståeligt.

Almindeligt brød (i stedet for oblater) skaber mindre højtidelighed (positivt).

Autorisation

Genkendeligheden er vigtigt i den lokale kirke og på landsplan. Det er vigtigt at fastholde et nationalt ”skelet” for gudstjenesten, som er genkendeligt i alle kirker.



Kirkeministeren skal ikke bestemme over ritualer i kirkerne. Små lokale ændringer skal menighedsrådet og præsten afgøre i samarbejde med biskoppen.

Skrevet sammen af sognepræst Simon Koefoed